

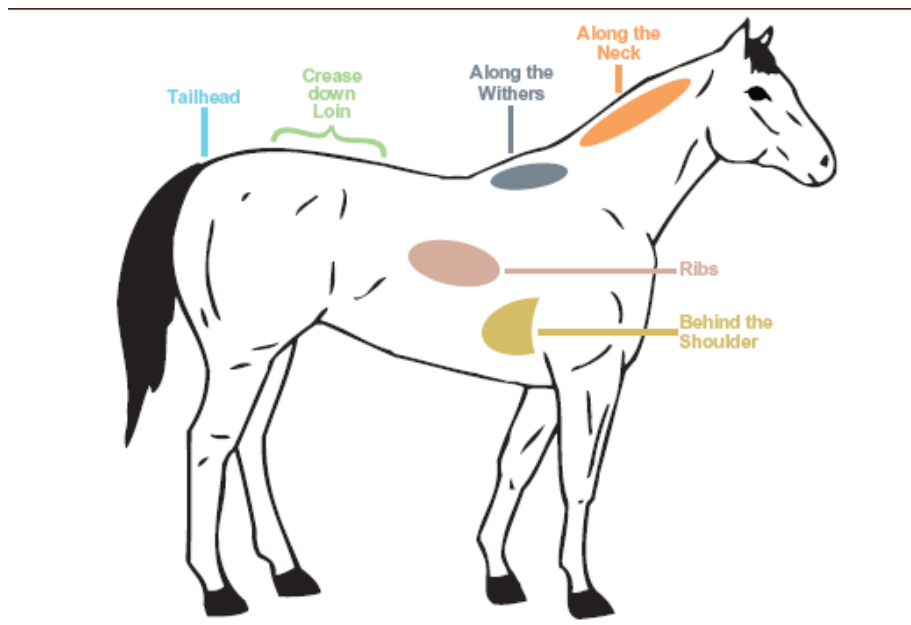
Ruokinnan tasapainottaminen ja seuranta

Vaaditaan sekä tietoa että taitoa laadittaessa hyvää ruokintaa yksilölliselle hevoselle. Ruokinnan tulee perustua tietoon. Kun perusta on luotu, taito ja kokemus astuvat mukaan kuvaan. Lopputuloksena on hevosen tarpeita vastaava, tasapainoinen ruokinta, jota on helppo toteuttaa.

Laadittaessa ravintoarvoiltaan tasapainoista ruokintaa on tunnettava ja ymmärrettävä useiden ravintoaineiden ominaisuudet ja niiden keskinäinen vuorovaikutus. Useimmat ammattilaiset käyttävät laskennassa tietokoneohjelmia. Käytä hyväksesi hevosten ruokinnan ammattilaista hyödyntääksesi

tehokkaasti saamasi rehuanalyysit tai ruokintasuositukset. Ammattilaisten osaaminen eri hevosten tarpeista ja rehujen ominaisuuksista auttavat sinua päättämään perusteiltaan terveestä, tietoon perustuvasta ruokinnasta hevosellesi.

Vaikka ruokinta pitää sen suunnitteluvaiheessa laskea matemaattisesti, ruokinnan toteutus ei ole tarkkaa tiedettä. Ruokinnan vaikutusta hevoseen tulee seurata, jotta varmistetaan sen yksilöllinen sopivuus, koska ei ole kahta samanlaista hevosta. Hevosen lihavuuskuntoa tulee seurata ja ruokintaa säätää seurannan tulosten mukaan. Lihavuuskunnon pisteytys on yksi tapa arvioida kehon rasvakertymiä. Pisteytyksessä hevoselle annetaan pisteet 1. ja 9. väliltä. Pisteytyksessä arvioitavat alueet on näytetty seuraavassa kuvassa.

Lihavuuskunnon pisteytyksessä arvioitavat kehon alueet

Jokainen alue pisteytetään erikseen katsomalla ja tunnustelemalla, kaikkien pisteiden keskiarvo kuvaa hevosen lihavuuskuntoa.

HEVOSTEN LIHAVUUSKUNTOA KUVAAVAT PISTEET

9. ERITTÄIN LIHAVA

Pullistuvia rasvakertymiä. Kylkiluiden päällä rasvalaikkuja. Kylkiluut vaikea tai mahdoton erottaa. Lapojen takaiset alueet täyttyneet rasvalla. Selvä vako selkärangan päällä. Rasvakertymät pakaroiden välissä voivat hiertyä yhteen. Kyljet täyttyneet kauttaaltaan. Hännäntyvi vaikuttaa painuneelta sitä ympäröivän rasvan johdosta.

8. LIHAVA

Rasvakertymiä säänsyrjillä, lapojen takana ja hännäntyven ympärillä. Paksuuntunut, harjamainen niska. Vaikeaa tuntea kylkiluita. Näkyvä vako selkärangan päällä. Kyljet lähes täyttyneet. Rasvakertymiä pakaroiden välissä. Hännäntyveä ympäröivä rasva tuntuu huokoiselta.

7. PULSKA

Rasvakertymiä kaulan yläosassa, säänsyrjillä, lapojen takana ja hännäntyven molemmin puolin. Painettaessa kylkiluut erottuvat mutta niiden välit ovat selvästi täyttyneet. Rasvaa muodostunut kylkiin. Tunnistettavissa oleva vako selkärangan päällä.

6. KOHTALAISEN PULSKA

Rasvakertymiä alkanut muodostua. Kylkiluiden päällä oleva rasva tuntuu huokoiselta. Kylkiluita ei näe, mutta ne tuntuvat kevyesti painamalla. Selkärangan päällä voi näkyä lievä vako. Kyljet liittyvät tasaisesti kehoon. Säänseutu pyörästynyt. Rasvaa alkanut kertyä hännäntyven ympärille.

5. KOHTALAINEN (Optimaalinen lihavuuskunto useimmille hevosille)

Kylkiluut heikosti näkyvissä ja helposti tunnettavissa. Selkärangan alue on tasainen. Kyljet liittyvät tasaisesti kehoon. Säänseutu pyörästynyt. Lonkka ja takapuoli pyörästynyt. Hännäntyveä ympäröivä rasva alkaa tuntua huokoiselta ja hännäntyvi sulautuu tasaisesti takapuoleen.

4. KOHTALAISEN LAIHA

Kylkiluut erottuvat ja niiden välissä on jonkin verran rasvaa. Selkäranka koholla. Niska, lapa ja säänseutu ohuehkot. Lonkkakyhmy näkyvissä. Istuinkyhmy pyöreä. Hännäntyvi lievästi ulkoneva.

3. LAIHA

Ohuelti rasvaa kylkiluiden päällä. Kylkiluut selvästi näkyvillä. Kaula, säkä ja lavat korostuneet. Lonkka pyörästynyt mutta selvästi erotettavissa. Istuinkyhmy erotettavissa. Hännäntyvi erottuu, mutta yksittäiset selkänikamat eivät ole näkyvissä.

2. ERITTÄIN LAIHA

Kylkiluut erottuvat selvästi. Luuston rakenteet nähtävissä. Selkäranka erottuu selvästi. Kaula ilmeisen laiha. Lavat, kylkiluut, lonkat ja istuinkyhmyt selvästi nähtävissä. Hännäntyvi voimakkaasti koholla.

1. NÄLKIINTYNYT

Erittäin laiha hevonen. Rasvakudosta ei voi tuntea. Luuston rakenteet selvästi nähtävissä. Törröttävät kylkiluut. Lavat terävästi ulkonevat. Lonkat ja istuinkyhmyt selvästi nähtävissä. Hännäntyvi voimakkaasti koholla.

Tavoiteltavat lihavuuskuntopisteet vaihtelevat sen mukaan mitä työtä hevonen tekee. Kilpahevosen pisteet tulisivat olla 5-7 ja matkaratsastushevosen 4-5. Kantavan tamman pisteet 7-8 ovat hyväksyttävissä, koska tammät yleensä menettävät lihavuuskuntoaan imetyksen aikana. Hevosen lihavuuskunto tulee huomioida ruokinnan määrissä. Ruokintaa tulee korjata siten, että hevonen ei liho tai laihdu liikaa. Rehumäärien lisäksi tulee kiinnittää huomiota rehujen laatuun.

